

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ Β' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑ 29/9/2019
(Β' Κορ. 4,6-15)

Ο Απόστολος Παύλος στη σημερινή περικοπή από την Β' προς Κορινθίους Επιστολή του, με παραδείγματα από τη ζωή του και με τρόπον εντυπωσιακό, μας **φανερώνει την ευεργετική δύναμη του Παντοδύναμου Θεού**.

"Ο Θεός που είπε: *μέσα από το σκοτάδι να λάμψει το φως*, Αυτός έλαμψε μέσα στις καρδιές μας και μας φώτισε να γνωρίσουμε τη δόξα Του στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού" (στίχ. 6). Εδώ ο θεοφόρος Απόστολος συσχετίζει δύο γεγονότα:

Το πρώτο, από την αρχή του βιβλίου της Γενέσεως, όπου περιγράφεται η Δημιουργία του κόσμου από τον Θεό Πατέρα διά του Υιού και Λόγου του Θεού. Αρχικά σε όλη τη δημιουργία επικρατούσε πυκνό σκοτάδι· και "είπε ο Θεός να γίνει φως και έγινε φως" (Γεν. 1,3). Όπως τότε, γράφει ο Παύλος, διά του Θεού Λόγου έγινε το φυσικό φως, που φώτισε τον κόσμο έτσι συνέβη και σε μας με το πνευματικό φως που έλαμψε στις καρδιές μας και μας φώτισε να γνωρίσουμε τη θεϊκή δόξα διά μέσου του προσώπου του ενανθρωπήσαντος Χριστού. Αυτό ακριβώς μας αποκαλύπτει και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στην αρχή του Ευαγγελίου του: "Ο Λόγος -Ιησούς Χριστός- ήταν το αληθινό φως, που καθώς έρχεται στον κόσμο φωτίζει κάθε άνθρωπο" (Ιωάν. 1,9).

Ο Απόστολος Παύλος είχε και μία προσωπική εμπειρία αυτού του φωτός, όταν προ της Δαμασκού του εμφανίστηκε ο Ιησούς Χριστός, μετά την Ανάληψή Του, μέσα σε ισχυρό φως. Αυτό το φως εισεχώρησε στα τρίςβαθα της ψυχής του και τον μετέβαλε από φανατικό φαρισαίο διώκτη του Χριστού σε κορυφαίο Απόστολό Του!

Όμως το Φως του Χριστού φώτισε όχι μόνον τον Παύλο, αλλά και τον καθένα μας που ανοίγει τα μάτια του στο θεϊκό αυτό φως και τον οδηγεί σε δρόμους φωτεινούς. Είναι τόσο ωφέλιμο και ευχάριστο στον καθένα μας να αισθάνεται την καρδιά του και την διάνοιά του να καταναγάζεται από αυτό το φως του Χριστού και να σκέπτεται, να επιθυμεί και να ενεργεί σαν άνθρωπος που ανήκει στο φως (βλ. Εφεσ. 5,8).

Ο Απόστολος Παύλος αισθανόμενος την μεγάλη τιμή που κάνει ο Θεός στον άνθρωπο, χαρίζοντάς του αυτό το ευεργετικό φως, έρχεται σε συναίσθηση της ανθρωπίνης αδυναμίας και γράφει: Εμείς που έχουμε αυτόν τον θησαυρό -της φωτισμένης γνώσης- είμαστε σαν εύθραυστα πήλινα δοχεία, ώστε να γίνεται φανερό πως το υπερβολικό μεγαλείο της δύναμης, που υπερνικά τα εμπόδια και τους κινδύνους μας, είναι του Θεού και δεν προέρχεται από μας τους ασθενείς και αδύναμους (βλ. στίχ.7).

Σε επίρρωση αυτών ο Απόστολος Παύλος παραθέτει παραδείγματα από τη ζωή του, όπως και των συνεργών του, που φανερώνουν αυτή τη δύναμη του Θεού: Σε κάθε τόπο που πηγαίνουμε μας πιέζουν από παντού και μας θλίβουν· όμως οι εξωτερικές αυτές δυσκολίες δεν μας δημιουργούν αδιέξοδα και αγωνιώδη στενοχώρια. Όταν βρισκόμαστε μπροστά σε μεγάλα εμπόδια απορούμε, τι πρέπει να κάνουμε, αλλά τελικά δεν αποστερούμαστε τα μέσα της σωτηρίας. Οι άνθρωποι μας καταδιώκουν, αλλά ο Θεός δεν μας εγκαταλείπει. Φαίνεται ότι έχουμε νικηθεί, γιατί μας ρίχνουν κάτω, όπως γίνεται με τους παλαιστές, αλλά σηκώνομαστε, συνεχίζουμε τον αγώνα και νικούμε. Συνεχώς υποφέρουμε σωματικά και αντιμετωπίζουμε τον κίνδυνο του θανάτου, όπως πέθανε και ο Ιησούς. Αλλά πάντοτε ξεφεύγουμε αυτόν τον κίνδυνο και γίνεται φανερό ότι ο Ιησούς εξακολουθεί να ζεί και με τη δύναμή Του μας προστατεύει.

Εδώ ο Απόστολος του Χριστού υπονοεί τα μαρτύρια που είχε υποστεί σε διάφορους τόπους, όπου πήγε κι εκήρυξε το Ευαγγέλιο (βλ. Β' Κορ. 11,23-28). Αν ο Παντοδύναμος Θεός δέν τον προστάτευε, πως θα μπορούσε να επιζήσει μετά από σκληρό μαστίγωμα που έπαθε πέντε φορές με 39 μαστιγώματα κάθε φορά; Ή πως θα στεκόταν πάλι στα πόδια του ο Παύλος όταν στα Λύστρα, οι μανιασμένοι διώκτες του τον χτυπούσαν με τις πέτρες μέχρι σημείου που νόμισαν ότι πέθανε, και τότε μόνον σταμάτησαν τον λιθοβολισμό και έφυγαν;

Προσθέτει δε, ο Απόστολος Παύλος: Εμείς είμαστε πάντοτε έτοιμοι να πεθάνουμε για τον Χριστό και παρά τους τόσους κινδύνους επιβιώνουμε, για να γίνει φανερό ότι η δύναμη του Ιησού προλαβαίνει τον θάνατό μας (βλ. στίχ.11).

Αδελφοί μου, πόσο ενισχυτικά είναι για μας όλα αυτά που ακούσαμε σήμερα από τον Απόστολο Παύλο! Μπορεί να μην έχουμε υποστεί τα μαρτύρια του Παύλου, αλλά οι θλίψεις, οι αδικίες, οι συκοφαντίες, οι περιφρονήσεις, οι κίνδυνοι της ζωής μας και τόσα άλλα μας ακολουθούν καθημερινά.

Είθε να αντλούμε πίστη από την ακλόνητη πίστη του Παύλου, ότι ο Χριστός ποτέ δεν θα μας εγκαταλείψει στις περιπέτειες της ζωής μας. Ως Παντοδύναμος, όσο μεγάλη και αν είναι η συμφορά που μας βρήκε, έχει τη δύναμη να τη σηκώσει από πάνω μας. Ως Θεός Δίκαιος, θα είναι με το μέρος μας στις αδικίες που μας γίνονται. Ως Πάνσοφος, όσο και αν εμείς δεν βλέπουμε διέξοδο, Εκείνος θα βρεί τον καλύτερο τρόπο να μας υπερασπιστεί. Ως στοργικός Πατέρας, όλος αγάπη, θα μας εξαγάγει σε αναψυχή. Ποτέ να μή χάνουμε το θάρρος μας, την υπομονή μας και την ελπίδα μας στον Κύριο και Θεό μας. Ας μιμηθούμε και στο θέμα αυτό το φωτεινό παράδειγμα του Αποστόλου. Και τότε, όπως κι εκείνος, θα βλέπουμε θαύματα στη ζωή μας. Αμήν.